

Joanna Kociuba, Jan Gurba

Świeciechów, woj. tarnobrzесьkie. Stanowiska I, II, III

Informator Archeologiczny : badania 13, 72

1979

Artykuł został zdigitalizowany i opracowany do udostępnienia w internecie przez Muzeum Historii Polski w ramach prac podejmowanych na rzecz zapewnienia otwartego, powszechnego i trwałego dostępu do polskiego dorobku naukowego i kulturalnego. Artykuł jest umieszczony w kolekcji cyfrowej bazhum.muzhp.pl, gromadzącej zawartość polskich czasopism humanistycznych i społecznych.

Tekst jest udostępniony do wykorzystania w ramach dozwolonego użytku.

Badania prowadziła mgr Maria Górecka przy współudziale mgr Oleny Prus. Finansowało Muzeum Archeologiczne we Wrocławiu. Drugi sezon badań. Cmentarzysko ciałopalne i szkieletowe z II/III okresu epoki brązu, obiekty osadnicze z epoki neolitu i okresu lateńskiego.

Badaniami objęto obszar o łącznej powierzchni 1,5 ara. Odsłonięto osiem grobów ciałopalnych, w tym 3 wyposażone w przedmioty brązowe: groty, szpile, fragmenty drutu brązowego, pozwalające datować je na przełom II-III okresu epoki brązu oraz jeden grób szkieletowy. Ponadto w trakcie badań uzyskano 9 obiektów osadniczych, które łączyć należy z epoką neolitu i okresem lateńskim.

Badania będą kontynuowane.

SWIECIECHÓW
woj. tarnobrzeskie
Stanowiska I, II, III

Uniwersytet im. Marii
Sklodowskiej-Curie
Zakład Archeologii w Lublinie

Badania prowadziła Joanna Kociuba pod kierunkiem doc. dr Jana Gurby. Finansował UMCS w Lublinie. Pierwszy sezon badań. Cmentarzysko ciałopalne kultury łużyckiej z przełomu V okresu epoki brązu i okresu halsztackiego.

W czasie badań powierzchniowych zdjęcia archeologicznego kraju w ramach akcji "WISŁA" stwierdzono dalsze zagrożenie cmentarzysk kultury łużyckiej. Podjęto badania ratownicze w obrębie 3 stanowisk, znajdujących się w północnej części wsi, na wydmach piaszczystych, wznoszących się ponad krawędź doliny Wisły.

Stanowisko I. Odkryto łącznie 70 grobów ciałopalnych w postaci popielnic, przykrytych misami, odwróconymi do góry dnem. Przy kilku grobach stwierdzono obstawę kamienną /?/, w 3 grobach - przystawki. Do chwili obecnej nie badano zawartości popielnic; w pięciu uszkodzonych naczyniach między przepalonymi kośćmi znaleziono skręty z brązowego drutu. Na cmentarzysku eksplorowano również jamę, której wypełniako tworzyła przepalona ziemia z zawartością węgla drzewnych, polepy glinianej oraz fragmentów ceramiki. Znaleziono także toporek wykonany z wapienia, z niedowierconym otworem.

Stanowisko II. W czasie badań odkryto ułamki naczyń oraz krzemienne sierp i fragment zniszczonej siekierki.

Stanowisko III. Odkryto tu jedynie ułamki naczyń i przepalone kości ze zniszczonych grobów.

Uzyskana na wszystkich stanowiskach ceramika należy do grupy tarnobrzeskiej kultury łużyckiej i jest datowana na przełom V okresu epoki brązu i okresu halsztackiego. Materiał do czasu opracowania złożono w Zakładzie Archeologii UMCS.

Badania będą kontynuowane.